

været blevet kastet over bord. Rederiet ønskede, at politiet foretog en undersøgelse i sagen, idet rederiets egne undersøgelser havde vist, at der kunne være tale om andet end blot rygter.

Da den besætning, der var forhyret på »Karen Clipper« på den for politiet interessante rejse, ikke længere var forhyret på samme skib og i samme rederi men fortsat havde arbejde til søs, tog det tid at få kontakt med alle besætningsmedlemmerne med henblik på afhøring. Derfor var afhøringerne – bortset var afhøringen af styrmanden – ikke tilendebragt før den 26. marts 1997. Først efter den sidst afgivne forklaring tegnede der sig et for en straffesag brugbart billede, hvorfor det var nødvendigt med endnu en runde afhøringer af samtlige besætningsmedlemmer med den viden, som politiet nu under efterforskningen var kommet i besiddelse af.

Ved styrmandens hjemkomst fra langfart den 9. april 1996 blev han anholdt og afhørt til sagen. Herefter blev de øvrige besætningsmedlemmer indgående afhørt. Den 31. maj 1996 var efterforskningen afsluttet, og sagen blev fremsendt til Statsadvokaten i Sønderborg til afgørelse af tiltalspørgsmålet, idet styrmanden var sigtet for overtrædelse af straffelovens § 237, subsidiært § 250. Den 26. juni 1996 modtog jeg sagen retur fra Statsadvokaten i Sønderborg, hvorefter jeg frafaldt de sigtelser, der skulle frafalde i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, og rejste tiltale mod styrmanden, maskinmesteren og to skibsassistenter for overtrædelse af straffelovens § 246, jfr. § 245 (styrmanden alene), § 244 (en af skibsassistenter alene) og § 250 (alle tiltalte). Sagen blev samtidig fremsendt til retten med anmodning om berømmelse.

Herefter berammede Retten i Esbjerg sagen til foretagelse den 17. og 18. juli 1996.

Allerede i forbindelse med berømmelsen af sagen kunne jeg efter undersøgelse af de tiltalte og vidnernes opholdssteder konstatere, at en af de tiltalte ville få lovligt forfald, idet en forkyndelse af stævning skulle ske over for rederiet, mens tiltalte befandt sig i Rum Sø og ikke ville få nogen fysisk mulighed for at indfinde sig i Retten i Esbjerg på berømmelsestidspunktet. Retten ønskede imidlertid ikke at udsætte sagen, hvorfor domsforhandlingen blev påbegyndt den 17. juli uden en af de tiltaltes tilstedeværelse.

Under domsforhandlingen den 17. juli 1996 viste det sig ganske uventet, efter at to tiltalte havde afgivet forklaring, at den tredje tiltalte, på

trods af en indgående forklaring til politiet, ikke ønskede at afgive forklaring i retten.

Ved retsmødets afslutning den 18. juli 1996 blev sagen udsat til fortsættelse den 23. juli 1996, idet tiltalte, der ved domsforhandlingens begyndelse var på havet, ville være i stand til at kunne give møde. På trods af anklagemyndighedens påstand, blev den varetægtsfængslede styrmand løsladt. Kendelsen blev køret til Landsretten, der stadfæstede byrettens kendelse.

Under retsmødet den 23. juli 1996 tilkendegav den fjerde, nu fremmødte tiltalte, at han ønskede at benytte sig af sin ret til at undlade at afgive forklaring, selvom han havde afgivet en indgående forklaring til politiet. Da sagen således ville få et ganske uventet forløb, set fra anklagere synspunkt, og da sagens udvikling stillede de to tiltalte, der allerede havde afgivet forklaring, i en uheldig situation, begærede anklagemyndigheden tilladelse til dokumentation af politirapporterne vedrørende forklaringer afgivet af de to tiltalte, der nu i retten havde valgt at benytte sig af deres ret til at undlade at afgive forklaring. Retten besluttede, at efterkomme anklagemyndighedens begæring i begrænset omfang. Kendelsen blev imidlertid køret af forsvaret.

Da det således ville være to forskellige sager, der forelå til afgørelse for domsmandsretten, afhængig af, om anklagemyndigheden fik lov til at dokumentere rapporterne i fuldt omfang, eller i begrænset omfang eller overhovedet ikke, besluttede domsmandsretten at udsætte sagen, indtil Landsrettens afgørelse forelå.

19. september 1996 afsagde Vestre Landsret kendelse om, at anklagemyndigheden fik tilladelse til i fuldt omfang at dokumentere de ønskede forklaringer med tilhørende skitser.

Efter Landsrettens afgørelse har sagen beroet på muligheden for at tilsige de tiltalte.

Problemet er, at de tiltalte i medfør af retsplejelovens § 846 personligt skal være til stede under hele domsforhandlingen. Undtagelserne herfra i retsplejelovens § 847, stk. 3, skønnes ikke at være anvendelige i den foreliggende sag. Det er derfor ikke uden problemer at finde et tidspunkt, hvor alle fire tiltalte, med erhverv til søs, skal kunne møde samtidigt efter lovlig forkyndelse sammen med fire forsvarere, to domsmænd, en dommer og en anklager, der alle har medvirket ved sagens første retsmøder.

Retten i Esbjerg forsøgte med en berømmelse af sagen til foretagelse den 14. og 15. april 1997.